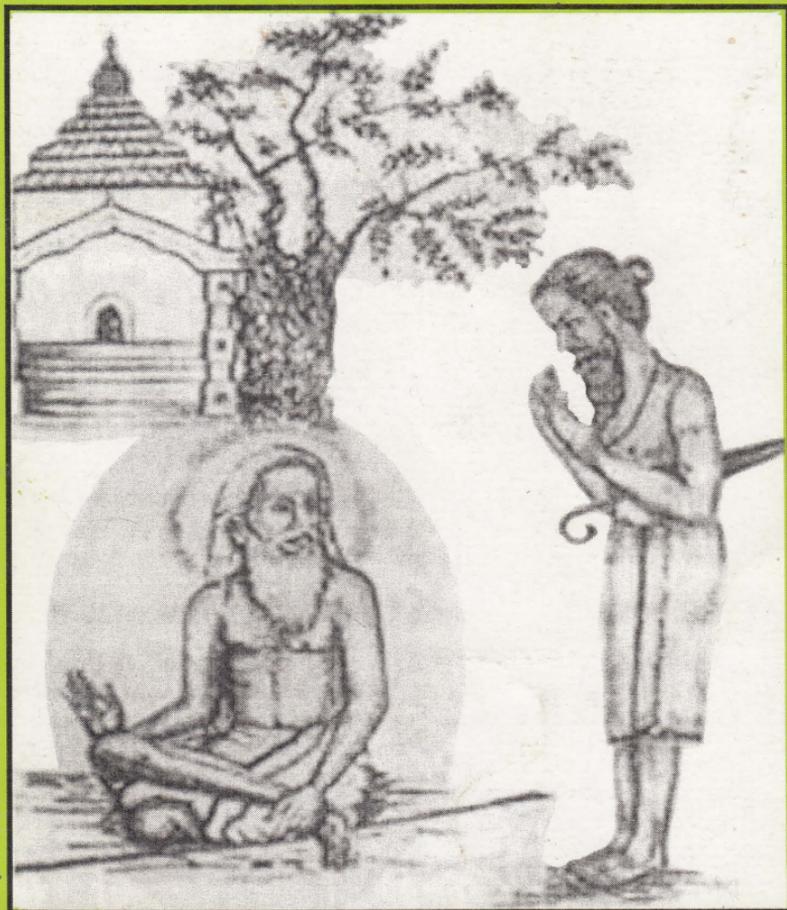

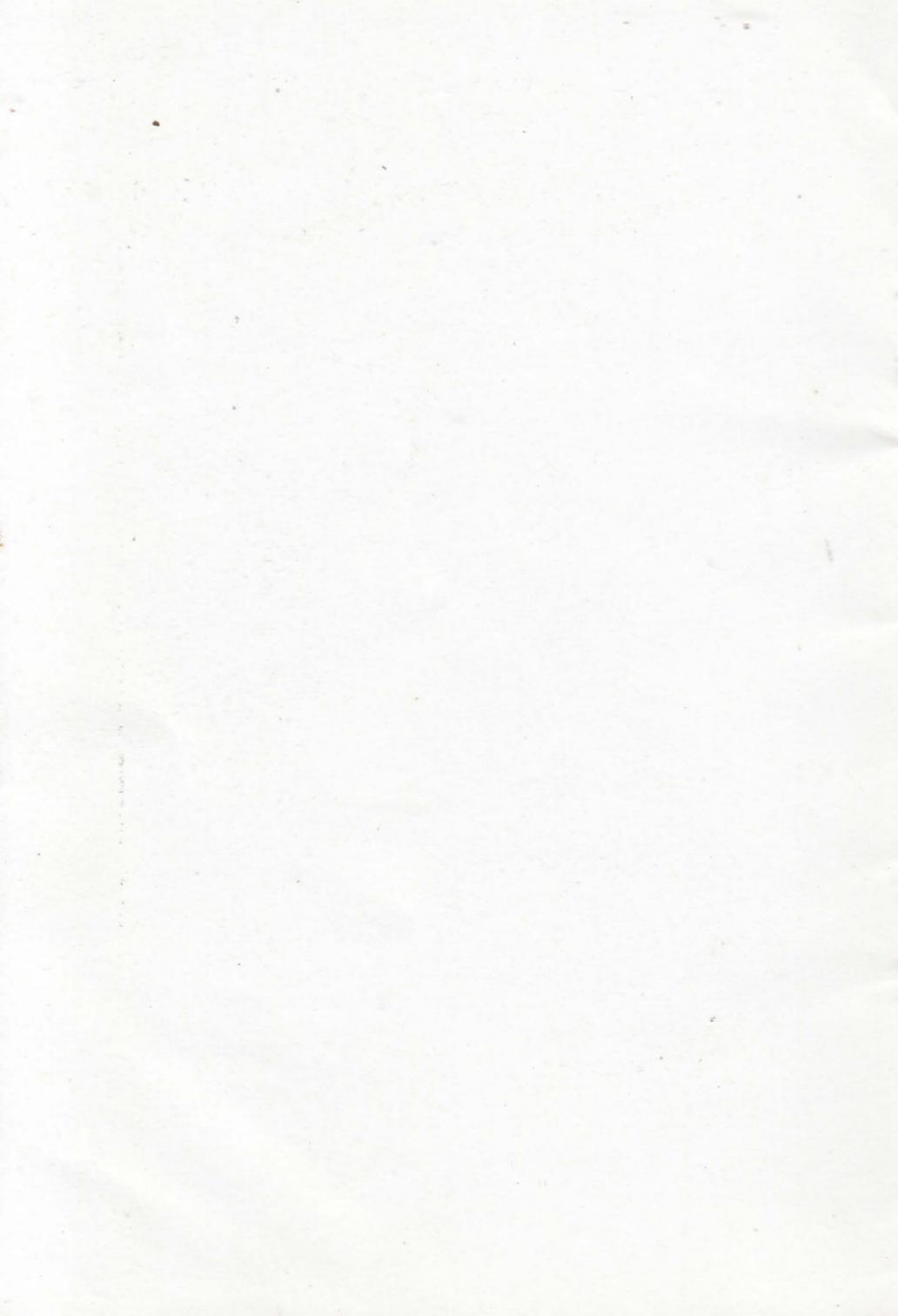
யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்

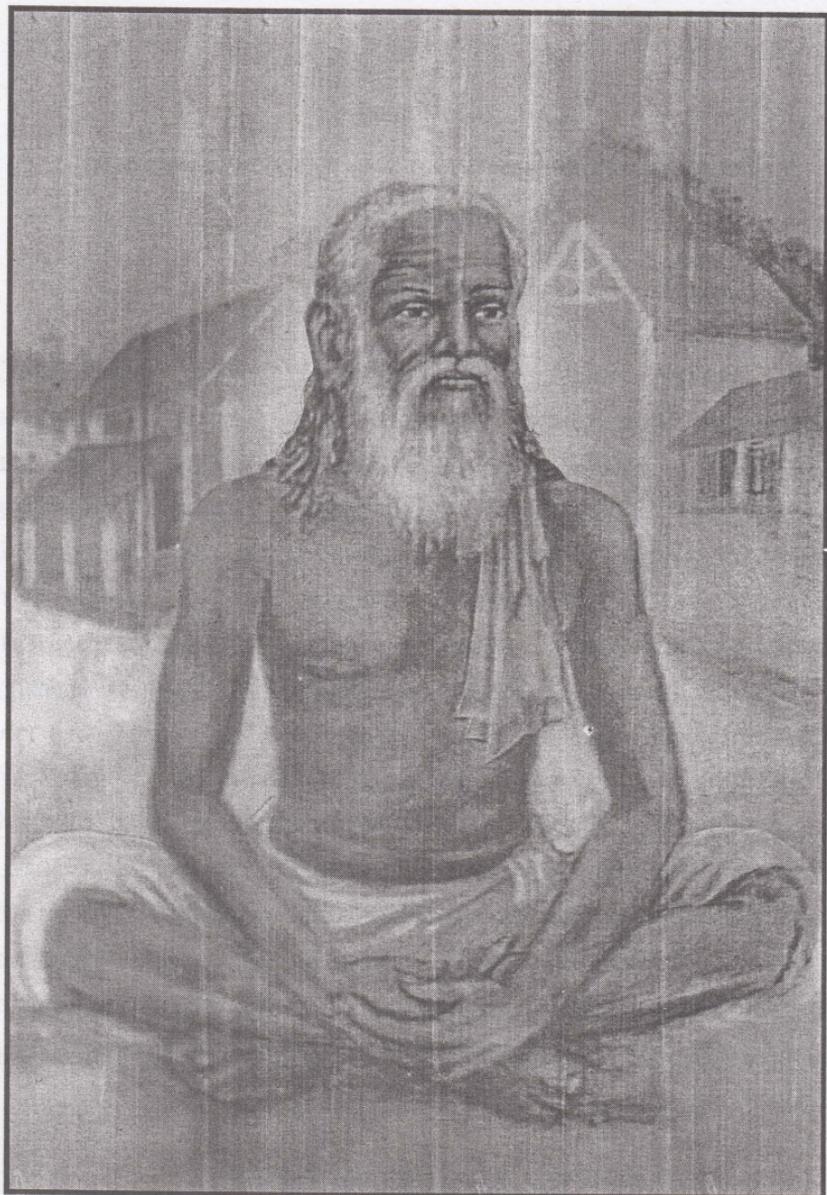
தேரடி செல்லப்பா சுவாமிகள்

குருவும் சீடரும்...

செல்லப்பரும் - யோகரும்

முத்தியடைந்த செல்லப்பா சுவாமிகள் தோற்றம்

காரைநகர்
சீவநீ கூ வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் அவர்கள்
வழங்கிய
அணிந்துரை

“அரிது அரிது மானிடராதலரிது” அப்படி மானிடராகப் பிறந்தாலும் மோட்சத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துவோர் அரிதிலும் அரிது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வந்தவர்தான் செல்லப்பா சுவாமிகள். அவர் தன்னைத் தன்னால் அறிந்து கொண்ட பெருமகன். அவர் தன் வாழ்நாளில் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் வாழ்ந்து காட்டி, தனது சீடர் யோகசுவாமிகள் மூலம் தன்னை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியவர். இப்படியான முறையில் பெரிய ஞானிகள் வாழ்ந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. இப்படிப்பட்ட பெரியவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பல நூல்களைப் பதிப்பித்தும், எழுதியும் வெளியிட்ட பண்டிதர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் எழுதி, மில்க்வைற் நிறுவனத்தினரால் வெளியிட்டமை மதிப்பிற்குரிய செயலாகும். முன்னர் வெளியிட்ட நூல் இன்மையால் அன்பர் ச.கனகரத்தினம் அவர்கள் மறுபதிப்புச் செய்து சுவாமிகளின் 90வது ஆண்டு குருபூசை தினமான 09-04-2005 இல் வெளியிடுவது பாராட்டப்பட வேண்டிய விடயமாகும். ஆன்மீக நெறியில் ஈடுபடுபவர்களிற்கு வேண்டிய இந்நூலை தமிழ் உலகம் படித்து நலம் பெறவேண்டும்.

இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க
அன்பே நிறைக அருளே பெருக.

இலங்கை சிவபூமி

உலகத்தின் மையத்தில் இந்துசமுத்திரத்தால் சூழப் பெற்றுப் பொன்போல் இலங்குவது எங்கள் நாடு. இது பொன் என்னும் பொருளில் ஈழம் எனவும் வழங்கும். இலங்கை ஒரு சிவபூமி என்பது திருமுலர் வாக்கு. சிவனுக்குரிய ஈஸ்வரங்கள் மலிந்த நாடு. சித்தர்கள் உலாவிய சிறப்புடைய நாடு. சிவபக்தன் இராவணன் ஆண்ட இலங்கை திருநாடு.

சித்தத்தையைச் சிவன்பால் வைத்த சித்தர்களின் பாரம்பரியம் பெரிது. முத்தியானந்தர் என்னும் கடையிற் சுவாமிகள் முதல் யோக சுவாமிகள் வரை யோகியர், ஞானிகள், துறவியர், சித்தர்கள் யாழ்ப்பாணமெங்கும் தங்கள் ஞானச் சுவடுகளை விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். சித்தர்களின் சமாதிக்கோயில்கள் இலங்கையின் நாற்புறங்களிலும் அமைந்த அளவிற்பார்க்க, வடபிரதேசமாய யாழ்ப்பாணத்திலேயே அதிகமாக அமைந்துள்ளன. சித்தர்களின் சமாதிகளை மையமாகக் கொண்டமைந்த மடங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பல பாகங்களிலும் பண்பாட்டிடங்களாக மலர்ந்துள்ளன. அவை குருபூசை மடங்கள் என்னும் பெயரில் அன்னம்பாலிப் பனவாகவும் உள்ளன. ஞானவொடுக்கத்துக்குரிய நல்ல சூழலமைந்த இடங்களாகவும் உள்ளன.

நல்லூரை நனைந்த ஞானவெள்ளம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் தமிழ்நாட்டு திருவெண்ணைய நல்லூர். ஆதித்த நல்லூர் போன்ற அரும்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த பழைய நகர். நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் அகன்ற பெரு நிலப்பரப்பை அரசு செய்தபோது, தமிழ்நாட்டு இராமேஸ்வரத்தையும் பரிபாலித்து, சேதுகாவலர் என்னும் சிறப்புப் பட்டமும் பெற்றிருந்தார்கள். செந்தமிழும் சைவ நெறியும் தலையெடுத்த நல்லூரின் பழைய அரசிருக்கைக்கு அருகிலமைந்த நல்லூர்க் கந்தனாலயத்தைச் சூழ நாற்றிசைகளிலும் காவற் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. கிழக்கில் வெயிலுகந்தபிள்ளையார் கோயில், தெற்கில் கைலாசநாத சிவன் கோயில், மேற்கில் வீரமாகாளி அம்மன் கோயில், வடக்கில் சட்டநாதர் சிவன் கோயில் அமைந்திருந்தன. அரசர்கள் நந்திக் கொடியும் நந்தி முத்திரையும் கொண்டவர்களாய்ப் பரிபாலனஞ் செய்தனர்.

இத்தகைய புகழ் பூத்த நல்லூரின் அருமை பெருமைகள் யாவற்றையும் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் என்னும் பறங்கியர் பாழ்படுத்தி தரைமட்டமாக்கி

விட்டனர். பின்னர் ஒல்லாந்தர் என்னும் உலாந்தாக்கள் அரசாட்சி செய்த காலத்தில் சைவ மறுமலர்ச்சி விடிவெள்ளிபோல மெதுவாக ஒளிவீசியது. புலவர்கள் பலர் பக்திப் பிரபந்தங்கள் பாடுந்தகைமையுடையவர்களாய்த் தலையெடுத்தார்கள். நல்லூரை ஞானவெள்ளம் நனைத்தது.

இன்றைய நல்லூர்

பண்டைய நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிலைப் பறங்கியர் பாழ்படுத்தி, அத்திபாரத்தையும் கிளறிவிட்டபின், மறு மலர்ச்சிக் காலத்திலே 1734 ஆம் ஆண்டளவில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின்போது, யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் உயர்ந்த உத்தியோகம் வகித்த ஸ்ரீமத் இரகுநாத மாப்பாண முதலியார் என்னும் பெரியார், அதிகாரிகளிடம் உத்தரவு பெற்று ஒரு வேற் கோட்டம் அமைத்து, வேல் வைத்து வழிபடுவதற்கான முறையை ஆரம்பித்தார். மக்கள் வழிபாட்டுய்யும் வகையில் சிவத்திரு சுப்பையாக்குருக்கள் என்னும் செம்மனச் செல்வர் பரார்த்த பூசையை முட்டுன்றிச் செய்து வந்தார். நல்லூருக்குக் கிழக்கிலிருந்த மடத்தில் சிவத்திரு கங்காதரக் குருக்கள் கந்தபுராண படனஞ் செய்து பக்தி நெறியைத் தூய்மைப்படுத்திவந்தார்.

நல்லூர்த் தேரடி

நாள்தோறும் வளர்ந்து வந்து நல்லூரின் சிறப்பு வனப்பு புகழ்பெற்றனவாயின. கிழக்குப் புறத்தில் அமைந்த தேரடிக்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டாகியது. அங்கே காவல் தெய்வமாய் வைரவக் கடவுளின் ஆனந்த கோலாகல அருள் வீச்சும், அதனால் கவரப்பெற்ற அடியார் கூட்டமும் கருங்கல் மனத்தையும் கரையப்பண்ணின. கற்பூர வரிசையும், காவுடிகள் வரிசையும், கந்தன் மீது பக்திப்பாடல் வரிசையும் தேரடியைத் தெய்வலோகமாக்கின.

தேரடிக்குத் தென்புறம்

நல்லூர்த் தேரடிக்குத் தென்புறத்தில் வயல் நிலங்கள் இருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் என்னும் வேளாளன், நல்லூரைச் சேர்ந்த பொன்னம்மா என்னும் பொன்னாரை மணந்து, வயலோரத்தில் சிறு வீடு அமைத்து, வேளாண்மை செய்து நல்ல முறையாக வாழ்ந்துவந்தார்.

அவர்களுக்கு ஆண்கள் இருவரும், பெண்கள் இருவருமாகப் பிள்ளைகள் நால்வர் பிறந்தனர். ஆண்களுள் ஒருவரின் பெயர் செல்லப்பா. பெண்களுள் ஒருத்தியின் பெயர் செல்லாச்சி, செல்லப்பா இளமையில் கந்தமடத்துச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக்கல்வி கற்றபின், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்குச் சென்று ஆங்கிலம் கற்று வந்தார்.

பூர்வாச்சிரமம் புதினம்

ஓரளவு கல்வி கற்றபின் உண்டான சூழ்நிலை காரணமாகப் படிப்பை நிறுத்தி, உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டியவரானார். யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் ஆராய்ச்சி உத்தியோகம் பெற்று, வெகு திறமையாகக் கடமையாற்றிய காலத்தில், அதிகாரிகளின் அபிமானத்துக்காளாகிப் பல முறை களஞ்சியப் பொறுப்பதிகாரியாகவும் பதிற்கடமை பார்த்து வந்தார். வெள்ளைக்காரர்கள் பாராட்ட மதிப்புடன் உத்தியோகம் வகிக்க செல்லப்பரின் போக்கு, எல்லோருக்கம் ஒரு புதிராகவே இருந்து வந்தது.

அகத்திலும் புறத்திலும் உண்டான மாற்றங்கள்

செல்லப்பா தமது உத்தியோகங்களை நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் ஒழுங்காகவும் அதிகாரிகள் மெச்சும் வகையில் பார்த்து வந்த காலத்தில், அரசுவுத்தியோகம் ஆதிக்கம் செல்வாக்கு முதலிய சிறப்புக்களில் மனங்கொள்ளாது, உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து வந்த ஒரு வேகத்தின்பால் சென்ற வண்ணம் வாழ்ந்து வந்தார்.

ஞான நாட்டங் கொண்ட செல்லப்பரின் நடையுடை பாவனைகளில் நாளிலும் பொழுதிலும் மாற்றங்கள் உண்டாயின. அவரின் போக்கு பெரிய புதிராகவே இருந்தது. எவருக்கும் பிடிக்கொடாமல், தாமும் தம் கடமையுமாக வெளியே நடந்த வண்ணம், தம் அகநாட்டத்தில் கருத்துன்றிக் கந்தசுவாமி யாரும் தாமும் அர்த்த சாமத்தின் பின் அந்தரங்கத் தொடர்பு கொண்டு வந்தார். “பிதாவே பிதாவே” என்று பிதற்றியும் வந்தார்.

உள்ளே ஊறிவந்த ஒருவகை ஞானப் பெருக்கு, வெளியே வழியத் தொடங்கிய வேளையில் அவரின் போக்கு பித்தர் போலவும், பிசாசு பிடித்தவர் போலவும், குழந்தை போலவும் இருந்தது. தமக்குள்ளேயே பேசிக் கொள்ளாதல், “ஓமோம்” என்று தலையசைத்தல், வலக்கையை மேலே உயர்த்தி விசுக்கி உரத்துப் பேசி, வருவோர் போவோரைத் தம்மை அண்டவிடாது தூரத்தி வந்தார். அவர் தமக்கு அண்மையிற் சென்றோரைத் தூரத்தத் தொடங்கிய காலத்திலேயே தமது உத்தியோகத்தையும் உதாசீனம் செய்து கச்சேரித் தொடர்பையும் துண்டித்துக் கொட்டிலின் மூலையில் குந்தியிருக்கத் தொடங்கினார்.

மூலையிலிருந்து முற்றம் வரை

செல்லப்பா சுவாமிகள் வெளியே உலகத் துறவில் விசர்க்கோலமும், உள்ளத்திலே ஓடுக்கமும் ஞான நாட்டமும் சிந்தனையுங் கொண்டு, நல்லூரான் திருவருள் வெள்ளத்தில் நாளும் நனைந்து

மூழ்கியிருந்த காலத்திலே, நல்லூரை வட்டமிட்ட கடையிற் சுவாமிகளின் கடைக்கண் பார்வையும் தீட்சையும் உபதேசமும் கிடைத்தன என்று நம்புதற்கு இடமுண்டு.

குருவருள் பெற்ற பேற்றினாலே புறக்கோலம் நீங்காமலே அந்தக்கரணசக்தி பெற்று, பசுரணங்கள் பதிகரணங்களாக மலரப் பெற்றார். முன்னர் மூலையில் முடங்கிக்கிடந்தவர், குருவருட் பிரகாசத்தாலே முச்சந்திக்கு வந்தாற்போலத் தேரடியில் வந்து குந்தியிருந்து யாவருந் தரிசிக்கக் கூடியவராயிருந்தார்.

“மூலையிலிருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர் சாலப் பெரியவர் என்றுந் தீற தவத்திற் தலைவர் என்றுந் தீற” என்பது பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களுள் ஒன்றான திருவுந்தியார்.

தேரடியிற் குந்தியிருந்து சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலத்திலேயே அடியார்கள் பலர் அவரிடம் ஏதோ அற்புத சக்தியுண்டென்று அனுமானித்து, அவரைச் சூழ்ந்து மொய்க்கத் தொடங்கினார்கள். அதேவேளையில் அவர் தமக்குள்ளே சிந்தனைப் பேச்சுக்களை முணுமுணுக்கக் கண்ட சிறுவர்கள், விசரன் என்று கூறிக் கல்லெறியவுந் தொடங்கினர். அதனால் உறவினர் அவரை விலங்கில் மாட்டி வைத்ததும் உண்டு.

உலகத் துறவும் உன்மத்தர் போக்கும்

உள்ளத்தில் எழுந்த துறவு மனப்பான்மையால் உலகத்தை அறவே துறந்த செல்லப்பா சுவாமிகள், வெளியுலகத்தவருக்கு விசரனாகவும், ஆன்ம ஈடேற்றங் கருதிய பெரியவர்களுக்கு ஞானியாகவும் காட்சியளித்தார். அவர் பொது மக்களிடம் வாங்கிய பட்டத்துக்கமைய மேலும் பைத்தியக் கோலத்தை மிகைப்படுத்தி வந்தார்.

தலைமயிரைப் பரட்டையாகத் தொங்கவிட்டு, நீராடுதலை வெகுவாகக் குறைத்து, தண்ணீர் படாத கந்தைத் துணிகளை அழுக்கோடு அலங்கோலமாக அணிந்து, கண்டபடி கையுயர்த்திச் சிரித்து, ஓட்டியுலர்ந்த உடம்பின் மெலிந்த முகம் மலர, உதட்டை விட்டு வெளியே மிதந்து தோன்றிய பற்கள் புறத்தெரிய செல்லப்பா சுவாமிகள் காட்சியளித்தார்.

இவ்வாறாக உடன்பிறந்த சகோதரி செல்லாச்சி சகோதர பாசத்தால் ஈர்க்கப் பெற்று உரிய வேளைகளில் ஆகாரங்கொண்டு சென்று, கூவியழைத்தால், “போ!, போ! கொண்டுபோ, நீ நஞ்சுபோட்டுக் கொண்டு வந்தாய்” என்று அதட்டிக் கலைத்துவிட்டு, எழுந்து எட்டி எட்டி நடந்து நெடுந்தூரம் சென்று, மீண்டும் வந்து குந்தியிருப்பார். தமக்கு விருப்பமுள்ளபோது ஏதாவது உண்டு, பெரும் பகுதியைக் காகம், கோழி, நாய் உண்ணுமாறு வைத்து வேடிக்கை பார்ப்பார். உயிரினங்களோடு உறவு கொண்டாடியும் வந்தார்.

முத்துப்போன்ற சிந்தனைத் துளிகள்

பகல் முழுவதும் விசர்க்கோலம் கொண்டிருக்கும் செல்லப்பா சுவாமிகள், இரவில் அர்த்தசாமப் பூசை நிறைவுற்று எல்லோரும் அகன்றபின், மெதுவாக இருக்கைவிட்டெழுந்து கோபுர வாசற் பக்கம் சென்று, முருகனைத் தேடுவார் போல், பிதாவே! பிதாவே!! என்று கூவியழைத்து, அவருடன் சொல்லெதிர் பெற்றும் பெறாமலும் உரையாடி வந்தார். அவரின் உள்ளத்தில் முத்துப்போன்ற சிந்தனை வாக்கியங்கள் உருண்டு திரண்டு வெளிவரக் காத்திருந்தன. பக்குவமுள்ள சீடன் ஒருவன் வருவான், அவன் காதில் இந்த மகா வாக்கியங்களை வார்த்துவிடலாம், அவன் மூலம் இவ் வாக்கியங்கள் சுருதியென எல்லோருக்கும் கேட்கும், எங்கும் கேட்கும் எனக் கருதிச் சற்பாத்திரரான சீடன் வரவுக்குக் காந்திருந்தார்.

புத்தாடை புனைந்த வண்ணம்

சுவாமிகளின் முகத்தில் ஒளிவட்டம் வீசுவதையும், அவரின் அழக்கேறிய உடம்பில் கந்தையாடை அலங்கோலமாகக் கிடந்ததையும் கண்டு, மெய்யடியார் ஒருவர் தாம் புதிதாக வாங்கி வந்த வேட்டியையும் சால்வையையும் எடுத்துச் சென்று, சுவாமிகளைத் தொழுது, பணிந்து மன்றாடி ஏற்றருள் செய்தல் வேண்டும் என்று இரந்தார். சுவாமிகள் அவர்மீது இரங்கி அவற்றை வாங்கிக் கிழித்து, அழுக்குப்படுத்தி, அலங்கோலமாக அணிந்து, “சரி நீ போகலாம்” என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார்.

சித்துக்கள் வரத்தொடங்கின

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்கள் சித்தர்கள். அவர்கள் அட்டாங்கயோகம் முதலிய அரும்பெரும் சாதனைகளாலும் இறையருளாலும் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட மாண்புடைய சக்திகளைப் பெற்றுச் சித்து விளையாட்டுக் காட்டுவதும் உண்டு. அத்தகைய சித்துக்கள் சுவாமியிடம் வந்ததும் அவர் வெளி வெளியாக, “செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான், விசரன் என்று பெயர் வாங்கிப் போவான்” என்று கூறியதும் உண்டு. எப்படிப்பட்ட சித்தர்களுக்கும் சில சமயம் அவர்களையறியாமலே சித்துக்கள் தலைகாட்டிப் போவதுமுண்டு.

செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் அன்புகொண்டிருந்த குருக்கள் ஒருவர், திருநெல்வேலியிலிருந்து இறைவனின் தேவாமிர்தமையை பிரசாதத்தைப் பக்குவமாகக் கொண்டு வந்து நீட்டிய போது, அவரின் பக்தியை மெச்சியபோதிலும், அதனை வாங்கியுண்ண விரும்பாமல், உண்மையைக் கூறினார். “கொண்டு போங்கள் உது எச்சிப்படுத்தப்பட்ட பிரசாதம் எனக்கு வேண்டாம்”.

குருக்கள் ஏமாற்றமும் வியப்பும் அடைந்து வெட்கித் தலை குனிந்தவாறு வீடு சென்று, பிரசாதம் எச்சிற்படுத்தப்பட்டதோ என விசாரித்தபோது, அங்கே குழந்தைகள் அதை அகுசிப்படுத்தியதாக அறிந்து பிரமித்துப் போனார்.

சுவாமிகள் நல்லூருக்கு மேற்கில் உள்ள வைமன் வீதி வழியாகக் கால் போக்கில் போனபோது, எதிர்ப்பக்கமாக இளைஞன் ஒருவன் நன்றாக முறுகி வளர்ந்த காளை மாட்டுக்கு நடை பழக்கியவாறு மிடுக்காக வந்தான். காளையின் போக்கைக் கவனித்த சுவாமிகள் “குத்த வல்லவோ போகிறது. மெத்தக் கவனம்” என்றார். இளைஞன் விசரன் பேச்சு என்று உதாசீனமாகப் போனபோது, காளை மிரண்டு திரும்பி எதிர்த்து அவனைத் தாக்கி வீழ்த்தியது.

சுவாமிகளின் சகோதரியார் குடும்பத்தில் குழந்தை யொன்றுக்குக் கடும் சுகவீனமானபோது, அயலில் பெயர் பெற்றிருந்த வைத்திய நிபுணரிடம் காட்டி, உயர்ந்த மருந்து எடுத்துப் பருக்க முயன்ற போது, குழந்தை மருந்துண்ண மறுத்து, ஓடிச் சென்று சுவாமிகளின் மடியில் வீழ்ந்து கிடந்தது. சுவாமிகள் குழந்தையைத் தேற்றித் தமது கொட்டிலின் முற்றத்தில் வளர்த்த தோடையில் கனி பறித்துக் கரைத்துப் பருக்கியதும், குழந்தையின் கடுமையான நோய் உடனடியாகத் தணிந்து, அடுத்த நாள் பூரணமாகக் குணமாயிற்று.

செல்லப்பா சுவாமிகள் உண்பதற்கு உணவை எடுத்துக்கொண்டு நடந்தபோது, நாய்க்குட்டியொன்று அவரின் காலடியை நக்கியவாறு பின்தொடர்ந்தது. அதன் கர்மபலனை உடனடியாக உணர்ந்த சுவாமிகள், தாம் கொண்டு சென்ற உணவில் ஒரு பகுதியை எடுத்து நாய்க்குட்டிக்கு குனிந்து வைத்துவிட்டு, “நீ உண்டபின் உன் வழியே போ” என்று விடைகொடுத்தார். நாய்க்குட்டி உண்டபின் நடந்து போன வழியில், கார் நெரித்து உடனடியாக இறந்து போயிற்று.

கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்த இராமலிங்கரின் பிள்ளை யொன்றுக்குக் கடுஞ் சுகவீனம், அதைச் சுவாமிகளிடம் காட்டுவதற்கு தகப்பனுக்கும், தாய்க்கும் அதிக விருப்பம். ஆனால் இராமலிங்கரின் மனைவியின் தாய், அந்த விசரன் என்ன சாதியோ தெரியாது. எங்கள் பிள்ளையை அங்கே கொண்டு போகாதே என்று எச்சரிக்கை செய்தார். இராமலிங்கர் கிழவி சொல்லை அலட்சியம் செய்துவிட்டு மனைவியுடன் குழந்தையைக் கொண்டு செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் வந்தார். அவர்கள் வரவைக் கண்டதும் சுவாமிகள் “கனகம்மா! பிள்ளையை இங்கே கொண்டு வா. தமிழ்ப் பரிகாரியிடம் காட்டி இன்ன மருந்து வாங்கிக் கொடு. உன்னுடைய கொம்மா சாதி பேசுகிறார். நாங்கள் சந்திர சூரியரறிய வட்டுக்கோட்டை வேளாளர். வந்தார் வரத்தார் அல்லோம்” என்றார்.

சுவாமிகள் குழந்தையைத் தொட்டதும் காய்ச்சல் குறைந்தது. தமிழ் வைத்தியஞ் செய்ததும் முற்றாகக் குணமானது.

செல்லையாப்பிள்ளை என்பவர் ஐந்து பெண் பிள்ளைகளுக்குத் தந்தை. தனக்கு இறுதிக்கடன் செய்வதற்கு ஆண்பிள்ளை இல்லையே என்ற கவலையால் வருந்தி, செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் வந்து, அவரை இறுகக் கட்டிப்பிடித்து, “சுவாமி! எனக்கு ஆண் குழந்தையொன்று வேண்டும். அருள் செய்த பின்னரே இந்தப் பிடியை விடுவேன்” என்று கூறினார். “செல்லையா உனக்கு ஆண் குழந்தை கட்டாயம் பிறக்கும். விடு விடு” என்று விடுவித்துக்கொண்டார். செல்லையருக்கு அடுத்த ஆண்டு ஆண் குழந்தை பிறந்தது.

சுவாமிகள் ஒருநாள் அவசரம் அவசரமாக உலை வைத்துக் காற்படி அரிசி கொண்டு சோறாக்கி, ஒரு கறியும் காச்சியபின், தென்னங்கிடுகுகளை அடுக்கி ஐந்து வாழையிலைகளை பரப்பி, அவற்றில் உணவு படைத்து நிமிர்ந்த வேளையில் நால்வர் வந்தார்கள்., “உங்களை எதிர்பார்த்துத்தான் உணவு படைத்தேன்” என்று கூறி ஐவருமாகக் காற்படியரிசிச் சோற்றை வயிறு நிரம்ப உண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

நன்னியர் என்பார் சுவாமிகள் மீது கொண்ட பக்தி மிகுதியால் அவரை இறுகப் பிடித்து மரத்திற் கட்டி வைத்து நல்ல முறையில் நிராட்டினார். “எட எட நீ நல்லூரானுக்கு அபிஷேகஞ் செய்தது போதும் போதும் அவிழ்த்துவிடு” என்று மன்றாடி விடுவித்துக் கொண்டு ஓடினார்.

அண்டி வந்த அடியவர் கூட்டம்

செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான் என்று அவர் வெளிவெளியாகக் கூறியதையும் பொருட்படுத்தாமல் அடியவர்கள் கூட்டம் அவரை மொய்த்துச் சூழத் தொடங்கியது. நெடுந் தூரத்திலிருந்தும் அடியவர்கள் ஆராமையோடு என்னப்பன் செல்லப்பன் எனக்கருளும் நல்லப்பன் நல்லூரின் பொன்னப்பன் என்று நம்பிவரத் தலைப்பட்டனர்.

கொழும்புத்துறை திருஞானசம்பந்தர், இராமலிங்கர், துரையப்பர், பொன்னையர், கந்தர்மடத்து ஆறுமுகம், இளையதம்பி, தாமோதரம்பிள்ளை, கம்பந்தறை முருகேச முதலானோர் சுவாமிகளை மொய்க்கத் தொடங்கினர். தமது அன்பர்கள் எனவுணர்ந்து அவர்களோடு அன்பாகப் பேசிய அவர், சீடருள் சிலர் உலகத்தைத் துறந்து சந்நியாசியாகப் போவதாகக் கூறினால், “உனக்கும் அதற்கும் வெகுதூரம் ஓடிப்போய் கலியாணம் முடி” என்று துரத்துவார். சிலர் சுவாமி என்னைக் கலியாணம் முடிக்குமாறு உறவினர் நெருக்குகின்றார்கள் என்று அநுமதி கேட்டாற்போல விண்ணப்பித்தால், “ஏன் என்னைக் கேட்டே நீ கலியாணம் முடிக்க வேண்டும். ஓடு ஓடு” என்று துரத்துவார். யாரேனும்

கலியாணக் கதை பேசினால், “கேட்டியே கவுண்மென்ட் ஏசண்டுத் துரை என்னைத் தன் மகளைக் கலியாணம் முடிக்கட்டாம். பண்ணட்டாம் பண்ணட்டோ?” என்று பச்சையாகக் கேட்பார்.

முல்லைத்தீவுச் சீடன் முத்திபற்றமை

முல்லைத்தீவில் வாழ்ந்த பெரும் கமக்காரன் ஒருவர், செல்லப்பா சுவாமிகளின் சிறந்த சீடர்களில் ஒருவராக ஒழுகியவர். அவர் சுவாமிகளிடம் சோறு பெற்றுண்பதைப் பெரும் பிரசாதமாகக் கருதி வருபவர். ஒரு முறை அவர் சுவாமிகளுக்கு அருகிலமர்ந்து உண்ணும் பாக்கியம் பெற்றபோது, இடையிடை சுவாமிகள் உண்ட இலையை உற்று நோக்கினார். சுவாமிகள் உண்டபின் இலையை வழித்து உச்சிட்டதை உண்ணவேண்டும் என்று உள்ளத்தெழுந்த உணர்ச்சிவயப்பட்டிருந்தார். அவரின் கருத்தைக் குறிப்பாலுணர்ந்த சுவாமிகள், தாம் உண்டபின் இலையை மடித்து எடுத்துக்கொண்டு கிழக்கு நோக்கி, செம்மணிவரை நடந்து அங்கே ஒரு பாழங்கிணற்றில் இலையை எறிந்தார். சுவாமிகள் கண்ணிற்படாமல் அவரைப் பின்தொடர்ந்த சீடர், கிணற்றில் குதித்து இலையை வழித்துத் தாம் நக்கிய பின், கைகால் கழுவி, விபூதி பூசி, ஒரு பூவரச மரத்தின்கீழ் தியானஞ் செய்ய பத்மாசனத்தில் இருந்தார். அவர் இருந்தவாறே அங்கே சமாதியான செய்தி ஊர்ப் பிரசித்தம். அவரின் சமதி இன்றும் வயல் வெளியில் மிகச் சிறிதாகக் கட்டப்பெற்றுள்ளது.

ஆளுமைவாய்ந்த அருமையான சீடர்

கொடும்புத்துறையில் வாழ்ந்த மஸ்கேலியாவில் வியாபாரஞ்செய்த அம்பலவாணர் என்பவர், மாவிட்டபுரத்தில் சின்னாச்சி அம்மையாரைத் திருமணஞ் செய்து 1871ஆம் ஆண்டில் பெற்ற மைந்தன் சதாசிவம். சிலகாலஞ் செல்ல அம்பலவாணர் இறந்துபோனதும், அவரின் தம்பியார் சின்னையா என்பவர் சதாசிவத்தை சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் சேர்த்து நல்லமுறையில் கல்வி கற்பித்து வந்தார். சின்னையர் கிறிஸ்தவ சமயச் சூழலில் யோசேப் என்னும் பெயர்பெற்று வாழ்ந்தவர். அந்தவகையில் சதாசிவத்துக்கும் யோகநாதன் என்னும் பெயர் வழங்கியது.

சென்பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் யோகநாதன் பயின்ற காலத்திலேயே விவேகியாய்த் தாம் பயின்றவற்றை ஏனைய மாணாக்கர்களுக்கு விளக்கிக், குட்டிப் பிரசங்கியாராயும் இருந்தார். தாம் சுயமாக உழைத்து வாழ்தல் வேண்டும் எனக் கருதிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு, கிளிநொச்சியில் இரணைமடுக் குளத்துத் திருத்த வேலைகள் பிரவுண் என்னும் வெள்ளைக்காரன் தலைமையில் நடைபெற்ற காலத்தில் பண்டசாலையில் வேலை கிடைக்கப்பெற்றார்.

உத்தியோகத்தில் ஈடுபட்ட காலத்திலேயே அகநோக்கில் ஆழமான பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருந்த யோகநாதனின் பார்வை காந்த சக்திவாய்ந்ததாக வளர்ந்தது. அதை அநுபவத்தில் உணர்ந்திருந்த மேலதிகாரி பிரவுண் தமது பிரதம எழுத்தாளரிடம் யோகநாதன் தன்னைப் பார்க்கும் போது, தனக்கு என்னமோ செய்வதாகக் கூறி, அவர் தம்மைப் பார்க்காதிருக்குமாறு சொல்லுமாறு எச்சரிக்கை செய்திருந்தார் என்பர்.

இவ்வாறாகக் கொழும்புத்துறை திருஞானசம்பந்தர், இராமலிங்கம் முதலானோர் செல்லப்பா சுவாமிகளின் பெருமையைக் கூறக்கேட்ட யோகநாதன், ஒருநாள் அவர்களோடு சேர்ந்து, செல்லப்பா சுவாமிகளைத் தரிசிப்பதற்காக நல்லூருக்குச் சென்றார். குருநாதனைக் கண்ட யோகநாதன் கொண்ட மனநிலை எப்படியானதென வெறுஞ் சொற்களால் கூறமுடியாது. யோகநாதன் தமது மனநிலையைத் தாமே குருவணக்கமாகப் பாடிக்குவித்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

நேரிசை வெண்பா

ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர்வாழ் நல்லூரிற்
பேசா தனவெல்லாம் பேசினான்-கூசாமல்
நின்றேன் நீ யாரடா வென்றே யதட்டினான்
அன்றேயான் பெற்றே னருள்.

மலைத்து நின்ற வென்னை மனமகிழ் நோக்கி
அலைத்து நின்ற மாயை யகலத் - தலைத்தலத்திற்
கைகாட்டிச் சொல்லலுற்றான் கந்தன் திருமுன்றில்
மெய்மறந்து நின்றேன் வியந்து.

தேரடியில் யோகநாதனின் செவியில் ஒலித்தவை ஆரடா நீ? தேரடாவுள்! தீரடாபற்று! ஆரென்றாராய்வதற்கு உள்ளே தேடவேண்டும். உள்ளே தேடுமுன் பற்றுக்கள் பாசங்களை நீக்குதல் வேண்டும்.

மலைத்து நின்ற சீடனைச் சூழ நின்றவர்கள் வியப்பெய்த மனமகிழ்ச்சியோடும் பெரும் கருணையோடும் நோக்கிய குருநாதன். "உன்னைத்தான் பார்த்திருந்தேன், உனக்கே பட்டஞ் சூட்டப்போகிறேன், வா வா" என்று அருகிலழைத்து அன்போடு அருள்கலந்த அறிவுரைகளை அகம்மலரவும் புறம் புளகாங்கிதமெய்தவுங் கூறியருளினார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் சிரித்துச் சிரித்துச் சொன்னவையெல்லாம் சீடனுள்ளத்தில் தொகுதி தொகுதியாய்ச் சென்று படிந்தன. அவர் மனதிற் படிந்து பதிந்தவை யாவும் பிற்காலத்தில் பாடல்களாக வெளியே வந்து பல்லாயிரவர் கருத்தைக் கவர்ந்தன.

வெண்பா

தன்னை யறியத் தவமுஞ்றும் மாதவரை
அன்னையைப்போ லாதர்க்கு மாறுமுகன் - சந்ந்தியில்
தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டு தெரிசித்தேன்
தேரடாவுள் ளென்றான் சிரித்து.

வண்டு பண்செய்யும் வளம்பெருகு நல்லூரில்
மின்கு மனத்தவரை மேனிலைக்குக் - கொண்குவரும்
தேரடியிற் தேசிகனைக் கண்டுதெரித்தேன்
திரடாபற் றென்றான் சிரித்து.

கல்விருத்தம்

சிரித்து நல்லூர்த் தெருவிற் றிரிபவர்
வெறித்த பார்வையர் வேடம் விரும்பிலர்
கறுத்த மேனியர் கந்தைத் துணியினர்
ளரித்த னர்பவ மினியெனக் கில்லையே.

முன்னரே அறிந்த திருமுகம்

செல்லப்பா சுவாமிகளை யோகசுவாமிகள் முன்னரே கண்டிருந்தார்.
ஒருசமயம் அவருடைய கால் விரலில் காயம் ஏற்பட்டிருந்தபோது அவர்
மருந்து கட்டுவதற்கு நொண்டியவாறு நடந்து போன வழியிற் கண்டு,
“உதற்கு மருந்து வேண்டாம். அந்த இலையைத் துவைத்து வைத்துக்
கட்டு” என்று கூறி அதனாற் குணமடைந்ததும் உண்டு.

கொழும்புத்துறை நன்னியர் கட்டிவைத்தபோது செல்லப்பா
சுவாமிகள் கூக்குரல் போட்டபோது ஓடிச்சென்ற அயலவர்களுள்
யோகநாதனும் ஒருவர்.

ஞானமுறுக்கேற்றியமை

செல்லப்பா சுவாமிகளைக் கண்ட மாத்திரத்தே தம்வயமிழந்த
யோகநாதன் நாளடைவில் ஞானமுறுக்கேறி யோகசுவாமிகளானார். ஞானம்
கைவந்த பின்பும் குருநாதனை விடாது பின் தொடர்ந்து அவரின் கடைக்
கண் பார்வையிற்பட்டு இரும்பு பொன்னாகியதுபோல மாறியமைந்ததோடு,
அவரிடம் கேட்ட ஏச்சிலும் பேச்சிலும் நல்லுபதேசங்கள் மலிந்துகிடந்த
விந்தையையுணர்ந்து சிந்தையிற் கொண்டு செம்மாந்திருந்தார்.

சோதனைக்குமேற் சோதனை

யோக சுவாமிகளின் பரிபக்குவத்தை உலகத்தவர் அறிந்துணரும்
வண்ணஞ் செய்வதற்குச் செல்லப்பா சுவாமிகள் கையாண்ட சூழ்ச்சிகள்

சோதனைகள் மிகப்பல. தம்மருமைச் சீடரை அன்புடன் விழித்து, “யோகா! வா! இன்றைக்குக் கீரிமலைக்குச் சென்று நீராடி, மடத்திற் சோறுண்டு வருவோம்” என்பார். இருவரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக விரைவாக விரைந்து நடந்து கீரிமலைக் கடற்கரையை அடைந்ததும், செல்லப்பா சுவாமிகள் சீடரைப் பார்த்து, “யோகா! நீராடி விட்டோம் வா போவோம்” என்று சென்றவேகத்தில் திரும்புவார். சீடர் வேறொன்றும் பேசாது மௌனமாகக் குருநாதன் திருவடிகளைப் பின் தொடர்ந்து மீண்டுவருவார்.

“யோகா! இன்று பங்குனித் திங்கள். வா நாங்கள் பன்றித்தலைச்சிக்குச் சென்று, பொங்கிச் சாப்பிட்டு மீள்வோம்” என்று கூறிச் செல்லப்பா சுவாமிகள் எட்டி நடப்பார். சீடரும் நிழல்போல் அவரைப் பின்தொடர்ந்து போவார்.

“யோகா! வா! இன்றைக்குப் பிச்சை எடுத்து வருவோம்” என்று கூறி அழைத்துச் சென்று நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் கடை வாசல் ஒன்றில் கால் நோவையும் கவனிக்காது, தூரத்தில் நிற்பார். குருவின் நிலை கண்ட சீடரும் ஒதுங்கிக் கைகட்டியவாறு நிற்பார். ஒரு நாள் கடையில் கணக்குப்பிள்ளை நீண்ட நேரத்தின் பின் அவர்களைக்கண்டு ஆளுக்கொரு செம்புக் காசு கொடுத்தார். காசைக் கையேற்ற செல்லப்பா சுவாமிகள் அதனைக் கண்களில் ஒற்றி “இன்று நல்ல உழைப்பு” என்று மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்.

யோகா! வா! இன்று ஒரு சோறும் ஒரு கறியும் சமைத்து உண்போம்” என்று கூறிக் குந்தியிருந்து பெரிய அடுக்குகள் எடுத்து விசித்திரமாகச் சுவைபடச் சமைத்து இருவரும் உண்பார்கள்.

சொன்னவண்ணம் செய்த பணிவு

யோகசுவாமிகள் குருவாக்கைத் தட்டாது, தேவ வாக்காகக் கொண்டு ஆசான் சொன்னவண்ணம் பணிவோடு கீழ்ப்படிந்து வந்தார். முன்னர் திருவண்ணாமலையில் குகை நமச்சிவாய தேவர் என்னும் முனிவர், குகையில் தங்கியிருந்து தவஞ்செய்து, அருணாசல ஈஸ்வரனோடு அடிக்கடி உரையாடி வந்தார். “அருணாசல! சுகமா?” என்று முனிவர் கேட்க, இறைவன் “சுகம் சுகம்” என்று விடைபகர்வது வழக்கம். ஒரு சமையம் குகை நமச்சிவாயரிடம் நமச்சிவாயர் என்னும் பெயருடைய சீடர் ஒருவர் வந்தார். வந்தவரின் பக்குவத்தை அறிவதற்குக் குரு அவரை ஓரிடத்தில் நிற்கச் சொன்னார். குரு சொன்னவண்ணம் சீடர் ஆடாது அசையாது இரவு பகலாக நின்றபோது மழை பெய்தது. சீடர் அசையவில்லை. பெய்த மழை அவரை நனைக்காது விலகிப் பெய்தது. சீடரின் பக்குவமறிந்த குரு சீடருக்கு குருநமச்சிவாயர் எனப் பட்டங்கட்டி இரு யானைகளை ஒரு தறியிற் கட்டமுடியாது எனக் கூறி வேறிடத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார்.

இங்ஙனமே செல்லப்பா சுவாமிகள் தம் சீடரைப் பார்த்து “யோகா! இங்கே இரு” எனப் பணித்துப்போனார். யோகசுவாமிகள் இருந்தார்கள். செல்லப்பா சுவாமிகள் மூன்று நாள்கள் கழித்து வந்து அவரை தட்டி எழுப்பினார்.

நாற்பது நாள் நற்றவம்

அன்றொரு நாள் 1910ஆம் ஆண்டில் செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகசுவாமிகளையும், கதிரவேலுச்சுவாமிகளையும் அழைத்து, அருகருகே அமரச்செய்து தவஞ் செய்யுமாறு பணித்தார். அவர்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளையும் பாதுகாப்பையும் கொழும்புத்துறை திருஞானசம்பந்தர் கவனித்து வந்தார்.

தியானத்தமர்ந்த சீடர்கள் இருவரும் இரவு பகல் தெரியாமல் நாற்பது நாள்கள் தவத்தில் இருந்தார்கள். நாற்பதாம் நாள் முடிவில் செல்லப்பா சுவாமிகள் அவர்களைத் தட்டியெழுப்பி, “ஓடுங்கள்” என்றார். இருவரும் கிழக்கு நோக்கி விரைந்து நடந்தபோது, யோகசுவாமிகள் தாம் கதிர்காமம் போவதாகக் குறிப்பால் உணர்த்தி உத்தரவு பெற்று நடந்தார். அந்த இரகசியம் எவருக்கும் தெரியாது போகவே பல நாள்களாக யோகசுவாமிகளைத் தேடியும் காணமுடியாது கலங்கிய உறவினர்கள் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் சென்று கேட்டார்கள்.

யோகன் செத்துப்போனான்

உறவினர்கள் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் யோக சுவாமிகளின் இருப்பிடத்தைக் கேட்டபோது, சுவாமிகள் திடீரென “யோகன் செத்துப்போனான்” என்று அழுத்தமாக அறைந்தாற்போல் அறிவித்தார். அதனைக்கேட்ட உறவினர்கள் அழுது புலம்பி, கொழும்புத்துறைக்கு மீண்டு, யோகசுவாமிகளுக்கான அபர கிரியைகள் அத்தனையும் செய்து கவலையோடிருந்தார்கள்.

கதிர்காம யாத்திரை

கால்நடையாகக் கதிர்காம யாத்திரை செய்த யோகசுவாமிகள் திருக்கோணமலையில் வணங்கிக்கொண்டு மட்டக்களப்புக்குச் சென்றார். அங்கே மந்திரவாதியாகிய சந்நியாசியொருவர் தாமும் கதிர்காமம் வருவதாகக் கூறி இருவருடன் காட்டு வழியாகச் சென்றார்.

வழியில் பொத்துவில் பிரதேசத்தில் பற்றைக் காட்டிலிருந்து வேகமாக வந்த எருமைக் கடாக்கள் இவர்களைத் தாக்க வந்தன. மந்திரவாதி தன்னாலானவரை தமது மந்திர உச்சாடனத்தை உதடசையக் கடுமையாகச் செய்தார். மந்திரங்கள் பலிக்காது போகவே அவர் விரைவாக ஓடிச்சென்று பெரிய மரத்தில் தாவிடேறிக் கொண்டார்.

யோகசுவாமிகள் தாம் நின்ற நிலை விட்டு ஆடாமல் அசையாமல் தன்னைத் தாக்கவந்த எருமையை இமை வெட்டாமல் பார்த்தார். இவர் பார்வையைக் கண்ட எருமை, மூர்க்கந் தெளிந்து, சாந்தமாகத் தன்போக்கில் செல்லவே, ஏனைய எருமைகளும் அதனைப் பின் தொடர்ந்து மறைந்தன. மரத்திலிருந்த மந்திரவாதி மெதுவாகக் கீழே இறங்கியதும் யோக சுவாமிகளின் தவவலிமையை வெகுவாக மெச்சினார்.

கதிர்காமத்தில் சில வாரங்கள் தங்கி வழிபாடாற்றிய பின், யோகசுவாமிகள் மாத்தறை, காலி வழியாகக் கொழும்பு சென்று, அங்கிருந்து கண்டி, மாத்தளை முதலான மலைநாடுகளையும் கண்டார். அவர் மாத்தளையை அடைந்தபோது ஆறுமாதகாலம் நீராடாமல், மாற்றுடையணியாமல் இருந்தார். அவரை மேலும் அந்நிலையில் திரிவதற்கு இறையருள் இடங்கொடுக்க வில்லை.

சிவ பக்தியுள்ள ஓவசியர் ஒருவர் ஒருநாளிரவு அற்புதமான கனவு கண்டார். கனவில் “என்னன்பன் கதிர்காமஞ் சென்று கடுந்தவத்தனாகி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு மாத்தளையில் வந்து தங்கி ஓதுங்கி இருக்கிறான். அவனை அணுகித் தெய்வ சித்தம் இது என்பதை விளங்கி நீராடச் செய்து, புத்தாடையடுத்தி, உணவூட்டி யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பிவைத்தல் உன்கடன்” எனப் பிறந்த அருளாணையை உணர்ந்தார்.

விழித்தெழுந்த ஓவசியர் தமது அயலிலேயே யோகசுவாமிகளைக் கண்டு கண்ணீர் வழிய வணங்கிக் கனாத்திறனை உரைத்தார். அதைக்கேட்ட யோகசுவாமிகள், தெய்வ சித்தம் இதுவாயின் என்னாலானதியொன்றும் இல்லை” எனக் கூறி உபசரிப்புகளுக்கு உடன்பட்டார். யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புகையிரதச் சீட்டைப் பெற்று மீண்டும் வந்து குருவை வணங்கித் தம் உறைவிடஞ் சென்றார்.

மீட்சியில் உவகையும் உற்றுதறிந்து தெளிந்ததும்

யோகசுவாமிகளின் வரவைக் கண்டு மகிழ்ந்த உறவினர் செத்தவர் மீண்டார் என உவந்த, செல்லப்பா சுவாமிகள் சொன்னதற்காக வருந்தி, அவர் செய்த வம்புத்தனத்துக்கு அவரைக் கண்டு வருவதற்காகச் சிலர் அங்கே சென்றார்கள்.

அவர்களைக் கண்டதும் செல்லப்பா சுவாமிகள் ஒன்றும் அறியாதவர்போல் அவர்களை நோக்கி, “நான் பொய் பேசமாட்டேன். உண்மையைத்தான் சொன்னேன், இப்போதும் சொல்லுகிறேன், யோகன் செத்தே போனான்” என்றார். அவர் ஓமோம் என்று தலையசைத்தவாறு உறுதியாகக் கூறியதைக் கேட்ட உறவினர் சிரிந்து, “விசரனைவிட்டு வாருங்கள்” என்று கூறித் தம்வழியே போனார்கள்.

சீவாத்மாக்கள் பற்றோடும் பாசத்தோடும் வாழும் நிலை பெத்த நிலை. சீவத்துவம் போனால் உண்டாகும் பேரின்பநிலை முத்திநிலை. அது சித்துவநிலை, நித்தியானந்தநிலை முத்தி நெறியறிந்த முத்தர்கள் தங்கள் சஞ்சிதவினை குருவருளால் சாம்பராசிப்போக, ஆகாமியம் என்னும் புதுவினை ஏறாமல், கொண்டுவந்த பிராரத்துவ வினை புசித்து முடியும்வரை சீவன் முத்தராய், அணைந்தோர் தன்மையில் வாழ்வார். அவர்கள் தான் செத்தவர்கள். யோகசுவாமிகளிடம் நான் என்னும் அகங்காரம் செத்துப் போனது. அவருக்கு சித்தமலம் அறுத்து அவரைச் சிவமாக்கியவர் செல்லப்பா சுவாமிகள். குருவருளே திருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

**வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடிணுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலியறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட்டுயிர் கெட்டுணர்வு கெட்டேன் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாயாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகாயம் ஓடுங்கி, காற்று ஓடுங்கி, தீயும் நீரும் மண்ணும் ஓடுங்கினாலும், தான் ஓடுங்குதலின்றி, தளர்வறியாமல் இருக்கும் சிவபெருமான் பொருட்டு, உடம்பு அழிந்து, ஆவியடங்கி, அறிவு ஓடுங்கி, என்மனமும் அழிந்து, தற்போதம் இறந்த விதத்தைப் பாடி தெள்ளேணங் கொட்டுவோம்.

சிவனிடத்தில் அடைந்து நிற்கும் பெரும் பேறாகிய உயர் நிலையை யோகசுவாமிகள் பெற்றிருந்தார் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதற்குக் குருவான செல்லப்பாசுவாமிகள் கூறிய வாசகத்தை ஞான நாட்டம் கொண்டவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். அ. தில்லாதவர்கள் அவர் சொன்னவற்றைப் பைத்தியக்காரன் பேச்சு எனக் கருதியிருந்தனர்.

இது ஒரு பாலைவனம் பசுந்தரை

சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவில் அகிலவுலக சமய மாநாட்டில் இந்து சமயம் சார்பாக பேசிவிட்டு மீண்டபோது, இலங்கையில் இறங்கி கொழும்பு, கண்டி, மாத்தளை, அநுராதபுரம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலும் பேசினார். அவர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்திற் பேசியபின், பெரியவர்கள் அவரைக் குதிரை வண்டியிலேற்றி வடங்கட்டித் தாமே இழுத்துச் சென்றனர். அவர் கொழும்புத்துறை முச்சந்தியை அணுகியதும், வண்டியை விட்டு இறங்கி நாற்றிசையும் நோக்கி, “ஆகா

இது ஒரு பாலைவனப் பசுந்தரை” என்னும் பொருளில் “Oh this is an oasis” என்று ஆங்கிலத்திற்கு கூறி உவகை கொண்டார். அக்காலத்தில் அவ்விடத்தில் எவ்வித புதுமையோ மகிமையோ உண்டாகவில்லை. வெறும் இலுப்பை மரத்தடியாயிருந்தது. அந்த இடத்துச் சூழல் வெகு விரைவில் புனிதமாகப் போகிறது என்பதே விவேகானந்தரின் தீர்க்க தரிசனம்.

இலுப்பை மரத்தடியைப் பார்

செல்லப்பா சுவாமிகள் யோகசுவாமிகளைச் சோதனைக்கு மேற் சோதனைக்குட்படுத்திப் புடம் போட்ட பொன்னாக்கி பசுகரணங்களை நீக்கி பதிகரணங்கள் பதியச் செய்து பக்குவப்படுத்தியபின், யோகசுவாமிகளைப் பார்த்துக் கூறினார். யோகா! இரண்டு யானைகளை ஒரு முளையிற் கட்டமுடியாது. நீ ஓடிப்போய் வேறிடம் பார்” என்றார். “சுவாமி! நான் எங்கே போவது? எனக்குப் புகலிடம் எது?” என்று ஆவலாகக் கேட்டார்.

“யோகா! நீ கொழும்புத்துறைச் சந்தியில் இலுப்பை மரவேரைப் பார்” என்றார் குருநாதன் சொன்ன வண்ணம் கொழும்புத்துறை இலுப்பை மரத்தடியைப் பார்த்துக் குந்துவதற்கு முன், குருநாதரின் கையில் இருந்த பிச்சைப் பாத்திரத்தை யோகசுவாமிகள் ஆசையோடு பார்த்தார். “எட இது பெரிய பந்தம்” என்று கூறி அதனை யோகசுவாமிகளின் தலையில் அடித்து நொருக்கினார். யோகசுவாமிகள் அவ்விடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்தபோது, “யோகா! அங்காலை கொட்டிலையும் பார்” என்று கூறி வழிவிட்டார்.

நல்லூரன் நனையப் போகிறார்

நல்லூர்க் கந்தசுவாமியார் வெளி வீதியிலா வந்த வேளையொன்றில் பார்த்து நின்ற யோகசுவாமிகள், “இன்றைக்கு நல்லூரன் நனையப் போகிறார்” என்று சொன்னார். அதைத் தூரத்தே நின்ற செல்லப்பா சுவாமிகள் கேட்டு, “உட்படிப் பலர் சொன்னவர்கள்” என்று சிரித்தார். அன்று சுவாமி வடகிழக்கு மூலையில் எழுந்தருளியபோது, மழைபெய்தது. இந்த அடிப்படையிலேதான் செல்லப்பா சுவாமிகள் யோக சுவாமிகளிடம் “செல்லப்பன் சாமி காட்டமாட்டான். சாமி காட்டினால் யாழ்ப்பாணத்தான் விடமாட்டான். செல்லப்பன் விசரன் என்னும் பெயரோடு சாவான்” என்று கூறினார் எனக் கருத இடமுண்டு.

கைத்திறன் வாய்ந்த களைஞன்

யாழ்ப்பாணத்தார் கடின உழைப்புக்கும் கமத் தொழிலுக்கும் கைத்திறனுக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள். பனையோடு பழகிய பண்பாட்டில் யாழ்ப்பாணத்தாருக்குப் பன்ன வேலை பன்முகப் பழக்கம், ஓலைகொண்டு

விசிறி செய்தல், தட்டுவம், பட்டை, குடை, கூடை, பெட்டி, கடகம், பாய், உறி, திருகணி, உமல் முதலியன இழைப்பதிலும், பொத்துவதிலும் தமிழர் இணையில்லாதவர்கள். பனையாலே வந்த நாகரிகம் தமிழர் நாகரிகம். கழுத்துக்குத் தாலியும், காதுக்கு ஓலையும் தந்த பனை, ஐந்து வயதுப் பிள்ளைக்கு அரிவரி ஏடும், அதிகம் படிப்பவர்களுக்கு ஏட்டுருவிலமைந்த நூல்களும் தந்தது பனை. பனையோலையில் அன்று எழுதிப் பாதுகாக்காவிட்டால் தமிழரின் பாரம்பரிய நூல்கள் எங்கள் சந்ததியினருக்குக் கிடைத்திரா.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தட்டுவங் கோலுதல், பட்டை இழைத்தல், பொத்துதல், தென்னோலை கொண்டும் பலா விலை கொண்டும் கல்லை செய்தல், வாழையிலை கொண்டு தொன்னை செய்தல், பனையோலை விசிறி செய்தல், ஓடியல்மாவிற் கூழ் காய்ச்சுதல் முதலியவற்றில் திறமைவாய்ந்தவர். பனையோடு தொடர்புடைய பலவகையான கைவேலைகளைவிட அவரின் கைப்பணித் திறமை அரியது. சுவாமிகள் செய்த கைவேலைகள் பல. அவர் அழகாகப் பூமாலை கட்டவும் அறிந்திருந்தார்.

சேர் இராமநாதன் தலைவணங்கியமை

செல்லப்பா சுவாமிகள் சேர் இராமநாதனிடம் அன்பு பூண்டவர். அவர் இலங்கை வாழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதியாக 1910ஆம் ஆண்டில் தெரியப் பெற்றபோது பெரிதும் மகிழ்ந்து பாராட்டியவர். ஒரு சமயம் தூரத்தில் கூடிநின்ற ஒரு சிறு கூட்டத்தவர் வெகு இரகசியமாக இராமநாதனின் போக்கைக் கண்டித்துப் பேசினார். அதனை உணர்ந்த சுவாமிகள் “இல்லை இல்லை அவர் நல்லவர், நல்லவர்” என்று உரத்துக் கூறினார். அதைக் கேட்ட கூட்டத்தவர் நாணிக்கொணித் தம் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டனர்.

சேர் இராமநாதன் 1913ஆம் ஆண்டில் தமது இராமநாதன் கல்லூரியை ஆரம்பித்த வேலையில், சுவாமிகள் தாம் திறமையாகச் செய்த பனையோலை விசிறியொன்றைக் கொண்டு சென்று அவரிடம் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து கல்லூரியையும் அவரையும் வாழ்த்தினார். இராமநாதன் நன்றியுள்ளத்தோடு தலைதாழ்த்தி வணங்கியதும் சுவாமிகள் விரைந்து மீண்டு வந்தார்.

நோயுறுவது உடம்பா? உயிரா?

பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் நோயுற்றிருந்த வேளையில் சீட்களுக்குக் கூறிய ஆறுதல் வாக்கியம் “இந்த நோயும், இது பீடித்த உடம்பும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொள்ளட்டும். இந்த மோதுதலால் எனக்கொன்றும் இல்லை” என்பதாகும்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தமக்குச் சில சமயம் உடம்பு நன்றாகவில்லை என்று கண்டவுடன் தமக்குப் பணிவிடை புரிந்து வந்த உறவினர் சபாரத்தினம் அவர்களை அழைத்து, கீரிமலைக் கடற்கரைக்குச் சென்று நீர்முள்ளி பிடுங்கி வந்து, நல்லூர்க் கோபுரவாசற் கிணற்று நீர்ள்ளி அவித்துத் தரும்படி கூறினார். அவர் சொன்ன வண்ணம் அவித்துக்கொண்டு வந்தபோது “உதற்குள் நஞ்சு போட்டுள்ளாய், வெளியே ஊற்று” என்று கட்டளையிட்டார்.

இதன் பின் பணிவிடை செய்யும் சபாரத்தினம் அவர்களைக் கூவி நாவற்குழியில் ஆமணக்கு இலைகளும் செம்மணியில் பூவரசம் பழுத்தலும் பறித்து வந்து நல்லூர்க் குருபூசை மடத்துக் கிணற்று நீரில் அவித்துத் தரும்படி கூறினார். அங்ஙனம் செய்து கொடுத்ததற்குள்ளும் நஞ்சு கலந்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டி வெளியே ஊற்றச் செய்தார்.

இவ்வாறெல்லாம் தம்முடைய வேகத்தைத் தணித்தும், பணிவிடை செய்தவரின் பக்குவத்தைச் சோதனை செய்தும் கொண்டபின், வைரவ கோயிலடி வேம்பின் இலை பறித்துத் தம்முடைய வளவுக்கிணற்று நீரில் அவித்துத் தரும்படி செய்து உடம்பைக் கழுவினார் என்பர்.

வேகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தன்

மனித மனம் வாயுவேகத்திலும் கூடியதாகையால் மனோவேகம் என்று அதனை உயர்த்திக் கூறுவர். வாயு வேகத்தை அளந்தறிய விஞ்ஞானக் கருவிகள் உள்ளன. மனோவேகத்தை மட்டுப்படுத்த மெய்ஞ்ஞானம் உண்டு. ஞானம் கைவரப் பெற்ற ஞானிகள் மனோவேகத்தைத் தடுக்கவும் தணிக்கவும் வல்லவர்கள்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது வேகத்தைத் தாமே தடுத்தும் உண்டு. சில வேளைகளில் அவர் தாமே ஒரு சோறும் கறியும் சமைத்து உண்பதும் வழக்கம். ஒரு சமயம் அவர் மட்டுவிலுக்கு நடந்து சென்று ஒரேயொரு கத்தரிக்காய் வாங்கி, நுனிக்காம்பில் இரண்டு விரல்களால் பிடித்தவாறு விரைந்து மீண்டு, வந்த வழியில் முத்திரைச் சந்தையில் காற்படி அரிசி வாங்கித் தம் கந்தையான சால்வை நுனியில் முடிந்தபின், ஒரு சதம் குறைத்துக் கொடுத்து, வியாபாரம் செய்த பெண்ணிடம் ஏச்சு வாங்கி மகிழ்ந்தவாறு கொட்டிலுக்கு மீண்டு, பக்குவமாகச் சமைத்தார். சமையல் முடிந்ததும் அங்கும் இங்குந் தேடி ஒரு தடியெடுத்துச் சட்டி பாளைகளை அடித்து நொருக்கி எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொண்டு சென்று காசும், கோழி தின்ன வீசி விட்டுச் சிரித்தவாறு குந்தியிருந்தார்.

**உண்மை முழுதுமென் றோயா துரைப்பவன்
நன்மை தீமையைக் கடந்த நாதன்
என்னையுந் தன்னையு மொன்றாய்க் காண்பவன்
சென்னியில் சேவடி சூட்டினன் அன்பால்**

**ஆரறி வாரென அடிக்கடி ஓதும்
பேரறி வாளன் பேர்செல் லம்பன்
பாரறி யாத பயித்தியக் காரன்
தேரடிப் படயில் தினமு மீரும்பான்.**

பின்னர் மனமே அவசரப்படாதே. வயிறே உனக்கு நல்லபசி என்று கூறியவாறு எழுந்து மூலையிற் கிடந்த கமுகம் மடலை எடுத்துக்கொண்டு பெரியவர் ஒருவர் வீட்டுப் படலையில் நின்று, “எசமாட்டி அம்மா பசிக்கிறது” என்று கேட்டார். எசமாட்டியம்மா அந்தரங்க பக்தியோடு சுத்தமாக சோறு கறி கொடுக்க அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு கொட்டிலுக்கு மீண்டு, சிறிதளவு உண்டு எஞ்சியவற்றை வெளியே வீசியவாறு “நஞ்சு நஞ்சு” என்று கூவி நகைத்தார்.

கூழ்ப்பாணை பட்டபாடு

செல்லப்பாசுவாமிகள் பனையன்பர் என்று பெயர் பெற்றவர். அவர் ஓடியல்மாகொண்டு அருமையாகக் கூழ் காய்ச்சுவதில் நிபுணர். அவரிடம் கூழ் பருகிச் சுவை கண்ட சீடர் சிலர் கூடியிருந்து கூழை நினைத்தார்கள். அவர்கள் நினைப்பு வேகத்தை உணர்ந்த சுவாமிகள் அவர்களை ஒவ்வொருவராக அழைத்துச் சில்லறைக் காசு கொடுத்து, நீ அரிசி வாங்கி வா, நீ பயிற்றங்காய், நீ மிளகாய், நீ புளி, நீ உப்பு என்று அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து விட்டுப் பாணை கழுவி அடுப்பேற்றினார். சீடர்கள் கொண்டு வந்த பொருள்களைக் கொண்டு வெகு திறமையாகக் கூழ் காய்ச்சினார். கூழ் கொதித்து வந்தபோது கமகம என நன்றாக மணம் வீசியது. சீடர்கள் நாவில் நீருறியது. அவர்கள் பலாவிலை கோலுவது பருகுவது முதலாகப் பாவனை பண்ணத் தொடங்கினார்கள். சுவாமிகள் அவர்கள் வேகத்தை உணர்ந்து மூலையில் இருந்து பெரிய தடியை எடுத்தார். கூழ்ப்பாணை பொடிப்பொடியாக நொருங்கியது. சீடர்களின் வேகமுந் தணிந்து கெட்டது.

வெளியே நின்று பார்

செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் ஞான முறுக்கேறிய யோகசுவாமிகள், தமது குருநாதன் நோயுற்றிருந்தபோது, அவருக்குப் பணிவிடை புரிவதற்கு விரைந்து சென்றார். விரைந்து சென்றவரின் வருகையை உணர்ந்து, அவர் உள்ளே செல்வதன் முன், அவருக்குக் கேட்கும்படியாக உரத்த குரலில், “வெளியே நின்று பார்” என்றார்.

யோகசுவாமிகளும் குருநாதன் சொற்கேட்டு, உள்ளே போகாமல் வெளியில் நின்று, அகக் கண்ணால் அவரைக் கண்டு வணங்கினார்.

ஐந்து ஆண்டு காலம் பயிற்சி

செல்லப்பா சுவாமிகளின் செல்வப் பெருக்கான ஞானவற்றை நன்கறிந்து நனைந்து தோய்ந்து உருமாறி உய்தி பெறுவதற்கு ஐந்தாண்டு காலம் யோகசுவாமிகள் அவரைப் பின் தொடர்ந்து திரிந்தார்கள். இந்த நீண்டகாலத் தொடர்பினால் யோகசுவாமிகள் முற்றிப் பழுத்த ஞானியாராகி விட்டார்.

மகா சமாதீப் பேறு

செல்லப்பா சுவாமிகள் சீவன் முத்தராய், அணைந்தோர் தன்மையில் வாழ்ந்து நல்லூர்த் தேரடியில் அடியார் பலருக்கு ஆத்ம போதமூட்டி, அரும்பெரும் சீடராகக் கொழும்புத்துறை யோகசுவாமிகளை உருவாக்கி, அவர் தம் அருமை பெருமைகளையெல்லாம், உற்றுக் கவனித்து, அவரால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து உலகெங்கும் ஒளிக்கதிர்கள் விரிந்து விசாலித்து வியாபித்து உலகத்தை உய்விக்கும், “ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை” என்பது முதலான ஆப்தவாக்கியங்கள் உலகெல்லாம் ஒலிக்கும் என்று தேறியிருந்து தமது தேகத்தை விடுத்துச் செல்லும் நாளையுணர்ந்து, தமது அணுக்கத் தொண்டராயிருந்து கடமையாற்றி வந்த வீணைவித்தகர் சபாரத்தினம் அவர்களைத் தமது இறுதிக்கிரியைகள் செய்து தகன காரியஞ் செய்யுமாறு பணித்து, மூன்று நாள் கள் லீவு எடுத்துச் சுவாமிகளைப் பார்க்க வந்திருந்து மகிழ்ந்த இராமலிங்கரிடம், இன்னும் இரண்டு நாள் லீவு எடுத்தாலல்லவோ விழா முடிவையும் பார்க்கலாம்”. என்று கூறி மற்றொரு சீடரான சாமி ஆறுமுகம் என்பவரிடம் இன்றைக்கு இராத்திரி வேளையில் விளையாட்டுக் காட்டப்போகிறேன் என்று கூறி, அன்று 1915ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்து அச்சவினி கூடிய வெள்ளிக்கிழமை இராவேளையில் நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்தவாறு ஒரு காலை மடித்து மறுகாலின் தொடைமீது வைத்து, வலக்கையின் பெருவிரலை வாயில் வைத்து ஓம் என்னும் ஒலியெழுப்பியவாறு கண்களை மூடிக்கிடந்தார்.

“உண்மை முழுது மென்றுரை செய்யும் ஒருவன் கழல் வாழ்க”

குருநாதன் செல்லப்பன் சீர்

செல்லப்பா சுவாமிகளின் இயல்பு, போக்கு, பெருமை, மகிமை, சீர் எல்லாவற்றையும் அவர் தம் சீடர் யோகசுவாமிகள் பல கோணங்களில் அவதானித்து நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் தந்துள்ளார்கள்.

ஓதாமல் வேதம் உணர்ந்த குருநாதன், நீறணியான், காவியுடையணியான், தேரடியில் வீற்றிருப்பான், சிரிப்பான், சினைதிடுவான், ஆசையுடன் கொடுக்க வந்த அடியவரைச் சீர்கேடாய்ப் பேசுவான், மாறாட்டமாகவே வந்தபடி பிதற்றுவான், மகிழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றாகக்

காண்பவன். சிங்கார நடையொடு சிரிப்பினையுடையான், ஆரறிவார் என்று அடிக்கடி சொல்லுவான். தேரடிப் பாதையில் சிங்காரமாய்க் கிடப்பான், சாதி சமயமென்னும் சங்கடத்துக்குள்ளாகான். என்னை எனக்கறிவித்த எங்கள் குருநாதன், பாதிச் சாமத்தின்மேற் படுக்கைக்குப் போபவர், வீதியிற்செல்லும் வீணரைப் பேதிக்கும்படி பேசுவார்.

முனி சொன் மொழி

வடமொழியில் உள்ள வேதங்கள் தோறும் அமைந்த பிரிவுகளான சாகைகளின் முடிவில் உபநிடத வக்கியங்கள் உள்ளன. அவற்றை வேதசிரசு, வேதாந்தம், வேதமுடிவு என்றெல்லாம் வழங்குவர். உபநிடதம் என்றால் குருவுக்கு அண்மையில் பணிவாயிருந்து கேட்ட உபதேசம் என்பது பொருள். அவை மகாவாக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று “சத்தியமேவ ஜயதே” என்பது. அ. தாவது உண்மையொன்றுதான் வெல்லும் என்பது. இது இந்திய அரசின் இருதய முச்சாக, லட்சியவாசமாக நிலவுகிறது.

வேதாந்த விளக்கமாக, அதன் உச்சியாக, முடிபாக, சாரமாகவுள்ளது சைவசித்தாந்தம். சைவசித்தாந்தத் திறனுரைக்கும் நூல்கள் பல. அவற்றுள் ஒரு தொகுதியாக மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கு நூல்கள் உள்ளன. அவற்றின் முடிமணியாகவுள்ளது மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதம். சிவஞானபோதம் மிகச்சிறிய சூத்திரங்கள் பன்னிரண்டு கொண்ட ஒரு கை நூல்.

சிவஞானபோதம் உரைத்த முப்பொருள் உண்மையை விரித்த விளக்குவன. ஏனைய சைவசித்தாந்த நூல்கள். மெய்கண்டாரின் ஞான பரம்பரையில் வந்த சீடர்கள் இந்த நூல்களை விரிவாக எழுதியுள்ளார்கள். முப்பொருளை விளக்குவதற்கு ஒரு நூல் போதாதோ, இத்தனை நூல்கள் வேண்டுமோ என்னும் ஒரு கேள்வியை எவருமே கேளாதிருக்கவும், உமாபதிசிவாசாரியார் அதற்கு விடை கூறியுள்ளார். தாமே எட்டு நூல்களைச் சித்தாந்த அட்டகம் எனச் செய்துள்ளார்.

பொன் என்னும் பொருளுக்கு ஆடகம், காஞ்சனம், தங்கம், இரணியம், தனம், கனகம், ஈழம், தமனியம், பீதம், சாம்புனதம் முதலிய பெயர்கள் விழங்கினாற்போல ஒரு பொருளை விளக்கப் பல நூல்கள் எழுந்தன என்பர்.

இவ்வாறாகச் செல்லப்பா சுவாமிகள் நல்லூரில் தவஞ்செய்து கண்டுணர்ந்த வாக்கியங்கள் நான்கும் உபநிடதங்கள் போன்றவை, திருமுலர், தாயுமானவர் வழியில் வந்த அத்துவித உண்மைகள். இந்த உண்மைகள் அடங்கிய உயர்ந்த வாக்கியங்களைச் செல்லப்பா சுவாமிகள் தமது உத்தம சீடராய யோகசுவாமிகள் செவியில் உபதேசித்தருளினார்.

ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை
முழுதும் உண்மை
நாமநியோம் ஆரநிவார்
எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்.

இந்த மகாவாக்கியங்களைச் சீடரின் செவியிற் கொட்டியபின், செல்லப்பா சுவாமிகள் வெறும் கோதாயினார். இராமகிருஷ்ணர் விவேகானந்தரிடம் கொடுத்தபின் வறியவரானார். இது கொடுப்பதிலும் கொள்வதிலும் உண்டாகும் ஒருவித நிலை.

நற்சிந்தனை

யோகசுவாமிகள் அப்பர் அடிகளைப்போல நீண்ட காலம் வாழ்ந்து நமக்கு தந்து நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் எங்களுக்கும் நாட்டவருக்கும் உலகத்தவருக்கும் பெருவிருந்தாயுள்ளன. இவற்றை ஐரோப்பியர், ஆங்கிலேயர், அமெரிக்கர் தங்கள் மொழிகளில் அரிதில் மொழிபெயர்த்துப் பயன்படுத்திப் பக்குவமடைந்துள்ளார்கள். இவற்றை முதலில் முறைப்படி கேட்டுணர்ந்த யோகசுவாமிகள் தாம் என்னவானார், இவை தம்மை என்ன செய்தன என்பனவற்றை விளக்கமாகப் பாடியருளியுள்ளார். தாம் உய்திபெற்று உயர்ந்தமையைக் கூறியருளியுள்ளார்.

“சிந்தனையில் வெந்துயர் தீரவெனக் கொரு
மந்திரந் தந்தா னென்றுந்தீ பற
மாயை யறுந்த வென்றுந்தீ பற”

மகாவாக்கியங்களை நன்கு விளக்குவதற்குப் பலவகையான பிரபந்தப் பாடல்களைப் பாடியருளி யுள்ளார். மயிலையும் குயிலையும் கூவியழைத்துத் தூது விடுத்து மகிழ்ந்தாடவும் கூவவும் வைத்துள்ளார். குருபரனை மறப்பேனோ குதம்பாய் என்று கும்மி கோலாட்டங்கள் அடித்து மகிழ்ந்துள்ளார். இணையடி வாழ்க என்று ஆசிரியப்பாவில் இனிமையாக விளக்கி இன்புற்றுள்ளார். செல்லப்பா சுவாமிகளின் திருவாடி கண்டு மகிழ்ந்தாடும் மயிலுக்கு ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்றுருளினார். குருநாதன் திருவடி காண்பதற்கு ஆற்றுப்படுத்தியதோடு, கிளிக்கண்ணி மூலம் வழி நடைச் சிந்து பாடியருளியுள்ளார். வழிகாட்டி அழைத்த வண்ணம் கிளிமொழியாயுள்ளது.

“தேர் முட்டிப் படிமேலே - கிளியே
செல்லப்பன் என்ற சீமான்
அர்வமுடன் இருக்கிறான் - கிளியே
அங்கு போவோம் வந்திடடி”

“நாமநியோம் என்று சொல்லி நகை செய்வான் நாணாதே, ஆரநிவார்,

என்று சொல்லி அதட்டுவான்” என்றெல்லாம் முன் எச்சரிக்கை செய்வார்.

செல்லப்பா சுவாமிகள் சொன்ன மகாவாக்கி யங்களை யோகசுவாமிகள் திருக்குறள் போன்ற இரண்டடிகளில் திறமையாக விளக்கியுள்ளார்.

செல்லப்பன் என்னுந் திருவுடையான் தேரடியில்
பொல்லாப்பில்லை யென்றான் போற்று.

முழுது முண்மை என்று முனிவனவன் சொன்னான்
எழுத முடியா திதை.

நாமறியோம் என்னும் நறிய திருவாக்குச்
சேமமுறச் சொன்னான் தெரி.

முடிந்த முடிபென்று முன்னாளிற் சொன்னான்
அடியார்கள் முன்னர் அவன்.

முனி சொன் மொழி

கலி விருத்தம்

ஒருபொல் லாப்பு மில்லையென் றுரைத்தவன்
திரவ டிதனைச் சிந்தை மறுக்குமோ?
ஒருவடி வன்றி யுள்ள முவக்குமோ?
கருவ ழியினிற் வென்று கலங்குமோ?
நாம றியோமெ னச்சொலு நன்மொழி
தாம றிந்தவர் சஞ்சலங் கொள்வரோ?
சாம ளவுமத் தண்ணருள் வாசகம்
சேம நன்னிதி செய்புந் தகையதோ?

ஆர றிபவ ரென்ன வடிக்கடி
வீர மாக நகைத்து விளம்புவார்
ஈரகத்தொடு நின்று வணங்கிலும்
வார மற்றவர் போல இகழ்வரோ.

எப்பவோமுடி வானதென் றெங்கட்குச்
செப்பு வாரவர் சிந்தை தெளிந்திட
ஒய்மில் லாதபல் வார்த்தைக னோதுவார்
அய்மில் உட்பென வானதென் சீவனே.
முழுது முண்மை யெனமுனி சொன்னவை
எழுதிக் காட்டிட என்னா லிசையுமோ?
அழுது வாழ்த்தியு மேத்தியு மன்பர்காள்
தொழுது கொள்வதல் லாலென்ன சொல்லுகேன்.

ஆசான் அருள்

ஆசா னருளால் அகந்தை யழிந்தது
ஆசா னருளால் அருண்மழை பொழிந்தது
ஆசா னருளால் ஆனந்தம் விளைந்தது
ஆசா னருளால் ஆசா னாயினேன்

செல்லப்பா சுவாமிகள்

உலகத்தின் மையத்தில் இந்து சமுத்திரத்தால் சூழப் பெற்று பொன் போல் இலங்குவது எங்கள் நாடு. இலங்கை ஒரு சிவபூமி என்பது திருமூலர் வாக்கு. சித்தர்கள் உலாவிய சிறப்புடைய நாடு. இப்படிப்பட்ட சித்தர் வரிசையில் செல்லப்பா சுவாமிகளும் ஒருவராவார்.

நல்லூர் தேரடியில் தென்புறத்தில் வசித்த பொன்னம்மாவை வட்டுக் கோட்டையைச் சேர்ந்த வல்லிபுரம் எனும் வேளாளன் திருமணம் செய்து நல்லமுறையாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆண்கள் இருவரும், பெண்கள் இருவருமாக பிள்ளைகள் நால்வர் பிறந்தனர். ஆண்களுள் ஒருவர் செல்லப்பா, பெண்களில் ஒருவர் செல்லாச்சி. செல்லப்பா இளமைக் கல்வியை கந்தர்மடத்து சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கற்றார். யாழ் மத்திய கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றார். பின் யாழ் கச்சேரியில் ஆராச்சி உத்தியோகத்தராகவும், பின்னர் களஞ்சியப் பொறுப்பதிகாரியாகவும் உத்தியோகம் பார்த்து வந்தார்.

இதன் பின் ஞானநாட்டம் செல்லப்பரை கடையிற் சுவாமிகளின் பால் ஈர்த்தது. சீடனின் மோட்சு நாட்டத்தையும், பக்குவத்தையும் உணர்ந்த குரு அவருக்கு ஞான உபதேசமும், தீட்சையும் அளித்தார். செல்லப்பா சுவாமிகள் உலக இச்சையற்று தன் நேரத்தை பெரும்பாலும் தனிமையில் நல்லூர் தேரடியில் தியானத்தில் களித்தார். அவரது தோற்றமும், செயற்பாடுகளும் இறை விளக்கமற்ற உலகியல் மக்களுக்கு "இது என்ன விசர்க்கோலமோ" என்று எண்ண தோன்றியது.

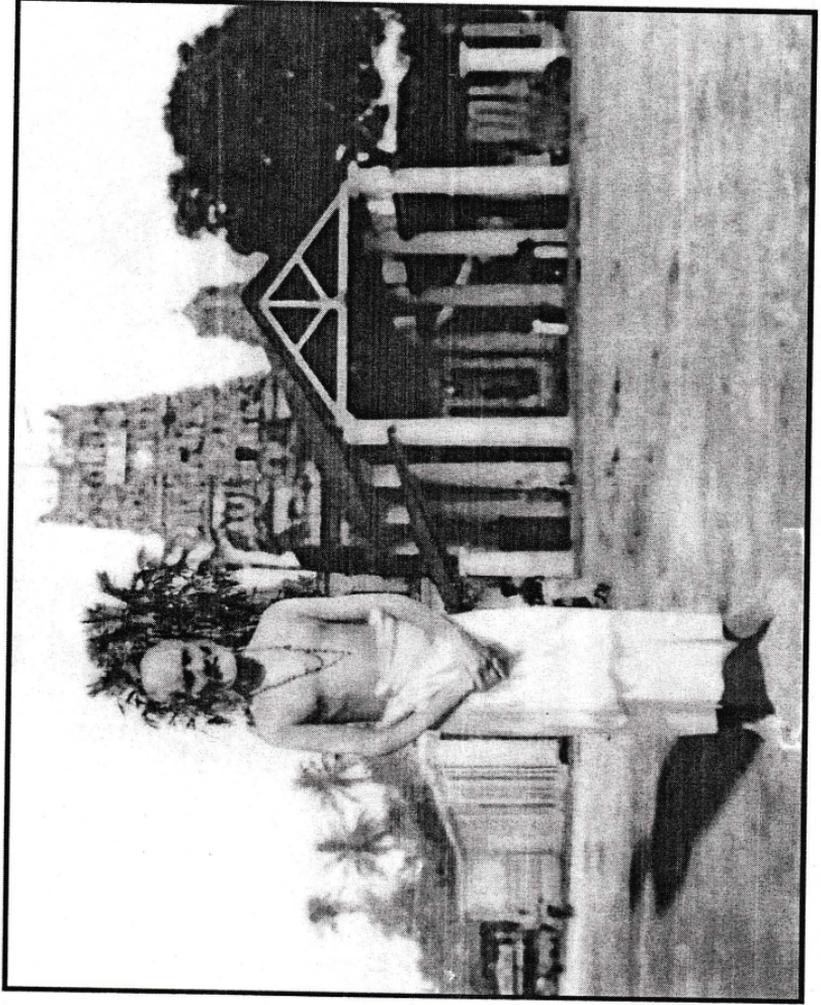
இவருடைய மருமகனான வயலின் வித்தகர் சபாரத்தினம் செல்லப்பருக்கு பணிவிடைகள் செய்து வந்தார். இவர் நல்லூர் முருகனுக்கு திருவிழாக் காலங்களில் கந்தர்மடத்தில் இருந்து வந்து மண்டகப்படி வைப்பது வழக்கம். இந்த தொண்டை முருகனுக்கு அருகில் இருந்து செய்யவேண்டும் என்பது அவருடைய நீண்டநாள் ஆசை. அந்த ஆசை முருகன் அருளால் முருகனுக்கு அருகில் காணி கிடைத்து நிறைவேறியது.

இப்படி இருக்கும் நாளில் செல்லப்பாசுவாமிகள் நீதான் எனது இறுதிக்கிரிகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று மருமகனிடம் கேட்டிருந்தார். அதன்படி 1915ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் அச்சவினி நட்சத்திரத்தில் செல்லப்பாச் சுவாமிகள் இறைவனடி சேர்ந்தார். அவர் உத்தரவுப்படி மருமகனார் சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் இறுதிக் கிரியைகளை செய்தார். சபாரத்தினத்திற்கு இரு ஆண்பிள்ளைகள். அவர்கள் தற்போதும் சுவாமிகளுடைய பணிகளை செய்து வருகின்றனர்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இப்படிக்கு,

க. லோகானந்தம்
(சுவாமிகளின் பூட்டன்)

செல்லப்பா சுவாமியினது மருமகன் சடையர் சபாரத்தினம் - சுவாமிகளது ஈமக்கிரிகைகள் செய்தவர்.

செல்லப்பா சுவாமியினது பேரன் சபாரத்தினம் கனகரத்தினம்

My Master

(The following English Versions are from SONGS AND SAYINGS
of Yogaswami translated by members of the Sivathondan Society.)

The exalted seer, my Master who by the name of

Chellappa

is called the madman

I saw my guru at Nallur

“Hey who are you? he cried!

“Dive deep within and realize”

“Give up attachment”

All is well my son”

As the Divine Guru

to bestow true life upon me

He appeared and showed to me

His feet and made me His man.

If sufferings crowd in on you in hordes

If your short comings seek you out and drown you

Think of the feet of Chellappan

they will take to their heels and fly

Wisdom in Couplets

Near the house of the car,

holi Chellappan would teach:

“There is not one wrong thing”

That sage the saying has declared:

“All that is truth”

This no one can describe.

Know that for our benefit

he gave the sweet and sacred word:

“Nothing do we know”

Before his Devotees

he formerly would say

“This all perfected and complete”

Come, Oh! My Mind!

Come, offer worship, Oh my mind,
To Gurunathan's holy feet,
Who said: "There is not one wrong thing"
And comforted my heart.

Come swiftly, swiftly Oh my mind
That I may adore the lord,
Who on me certainly bestowed,
By saying "All is truth"

Let us with confidence, Oh my mind,
Hasten to visit him,
Who at Nallur upon that day,
"We do not know" declared

Come soon and quickly Oh my mind
Chellappan to see;
Who ever and anon repeats
"It is as it is"

Come Oh my mind, to sing of him,
Who near the car proclaimed
"Who knows?" with glad and joyful heart
For all the world to know.

Chellappan, The Sivaguru

He who is devoid of form,
As the Guru at Nallur
Came and bestowed on me
His grace.

The Lord Supreme,
Who has become the universe entire,
Came Himself to great Nallur
and said "We do not know"

He, Who in writing
cannot be described
As a Guru came to this world
In nothing we are lacking

Mahavakyas

“All is truth”

This word devoid of defect
will paradise reveal to you
Give praise and worship
and in joy abide!

“It is so” - this matchless saying
that the Guru told

Will impart to you right understanding
Live, ever strewing flowers in reverence.

“Who knows”? - this utterance of the Master
The highest knowledge will bestow.

Live guarding it
With honour in your heart!

“We do not know”

these words in virtue shining
Will grant prosperity and bless divine vouchsafe
Rely on them Without delay and live!

“All finished” this statement of the sage

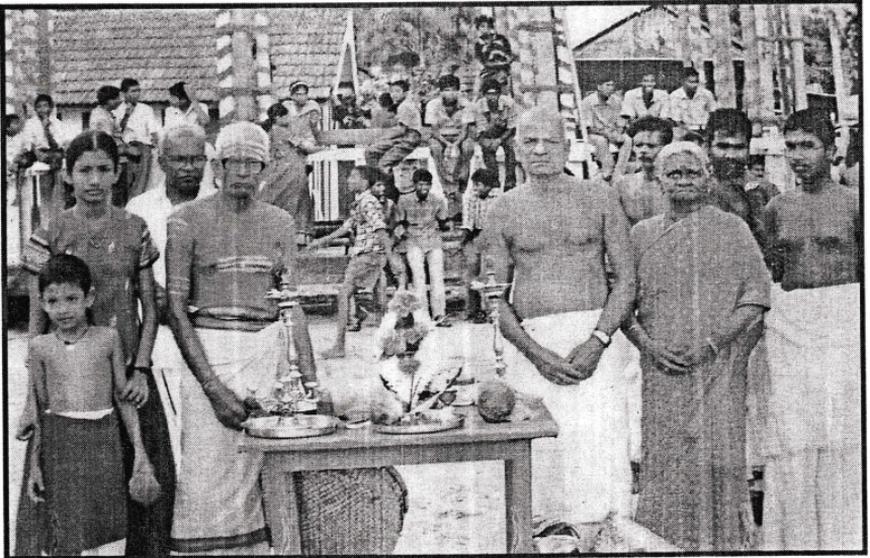
Will to a settled mind
the supreme state disclose
Live, offering flowers with love at the dawn of day!

These words will banish birth,
Which in Tamil pure are sung
By the devotee, Who ne'er
forgets his Master's lotus feet.

நல்லூர் முகப்பு தோற்றமும் செல்லப்பா சுவாமி குடும்பத்தினர்

நல்லூர் மண்டப்படி தினத்தில் செல்லப்பா சுவாமிகளது
பேரப்பிள்ளைகளும், பூட்டப் பிள்ளைகளும்

செல்லப்பா சுவாமி

அருள் தந்தகுருவும், சீடரும்

இப்புத்தகத்தில் செல்லப்பா சுவாமிகளது 100வது குருபூஜை தினத்தில் மூன்றாம் தர பதிப்பாக செல்லப்பா பரம்பரையினரின் அனுமதிடன் இலவசமாக வெளியிட திருவருள் கைகூடியுள்ளது. க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள்

யோகர் சுவாமி

எழுதி, மிலக்வைற் அரும்தொண்டர் ச.கனகராசா அவர்களால் பதிப்பு செய்து வெளியான இப் பெரும் காரியத்தை, அதன் மதிப்பையும், அதன் தேவையையும் உணர்ந்து 2005ம் ஆண்டில் பெரியார் ச.கனகரத்தினம் அவர்கள் இரண்டாம் பதிப்பு செய்து முத்திக்கு வழிகாட்டிய சுவாமி செல்லப்பரது (90) தொண்ணூறு ஆவது ஆண்டு குருபூஜை தினத்தில் வெளியீடு செய்த அரும் பெரும் காரியத்தை நினைவுகூறும் வண்ணம் சுவாமி செல்லப்பா அவர்களது 100வது குருபூஜை தினத்தில் மூன்றாம் முறையாக பதிப்பு செய்து, வெளியீடு செய்வதற்கு (M.K. TRUST) எம்.கே. நிதியத்தருக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. சுவாமிகளது அருளை இப்பதிப்பினை செய்வதற்கு செல்லப்பா சுவாமி வழிதோன்றர்கள் சம்மதம் தெரிவித்தமைக்கு எமது எம்.கே. நிதியம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சு. நீதிநேசன்

M.K. TRUST

எம்.கே. நிதியம்

நீதி - வளவு, M.K. அலுவலகம்

காரைநகர்-யாழ் வீதி

சித்தங்கேணி

Tel : 077-0575454

Tel : 077-7317020

எம்.கே. அவர்களின் பணி தொடரும்